

dvs. at der ved vurderingen af om skyldneren er håbløst forgældet, alene bør medtages den del af skyldnerens formue, der vil kunne inddrages i gældssaneringsagen til fordeling blandt kreditorerne. Dette bør dog efter Konkursrådets opfattelse alene gælde i de tilfælde, hvor midlerne kan afgrænses i forhold til skyldnerens øvrige formue, jf. herved princippet i retsplejelovens § 513, stk. 1, hvorefter udlæg i udbetalte erstatningsbeløb mv. kun kan foretages, hvis beløbet er holdt klart adskilt fra skyldnerens øvrige formue.

Erstatning for erhvervsevnetab, der skal kompensere for mistet fremtidig indtægt, der i givet fald ville være indgået i gældssanereringen, bør derimod inddrages i gældssaneringsagen. Inddragelsen bør efter Konkursrådets opfattelse alene ske forholdsmæssigt, således at kun den del af erstatningssummen, der vedrører afdragsperioden, inddrages.

Har en 45-årig skyldner eksempelvis modtaget en kapitalerstatning for erhvervsevnetab på 400.000 kr., vil alene de 100.000 kr. skulle inddrages i gældssaneringsagen til fordeling til kreditorerne, hvis betalingsperioden fastsættes til 5 år, og folkepensionsalderen er 65 år. De resterende 300.000 kr. må antages at vedrøre kompensation for perioden fra det tidspunkt, hvor skyldneren fylder 50 år, og ligger således uden for afdragsperioden. I overensstemmelse med det, der er anført ovenfor, bør endvidere alene de 100.000 kr. herefter indgå i vurderingen af den økonomiske betingelse efter forslaget til konkurslovens § 197, stk. 1, jf. ovenfor.

Ved beregningen af den forholdsmæssige fordeling af et beløb mellem afdragsperioden og resten af den erhvervsaktive periode, som beløbet skal kompensere, må der efter Konkursrådets opfattelse tages udgangspunkt i den til enhver tid værende folkepensionsalder.

Særligt for så vidt angår de ydelser – invaliditetsbeløb og erhvervsudygtighedsbeløb – der ydes til visse modtagere af førtidspension, anfører Konkursrådet, at det må antages, at ydelserne (først og fremmest) ydes som kompensation for manglende mulighed for erhvervsmæssig indtjening. Ydelserne bør derfor medtages ved beregningen af skyldnerens indtægter. Dette indebærer en ændring i forhold til den retstilstand, der følger af Højesteret kendelse gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1998, side 45, hvorefter invaliditetstillægget kunne holdes ude af gældssaneringsbudgettet.

4.3.2.3. Om de *særskilte udgiftsposter* i budgettet anfører Konkursrådet, at gældssaneringsbudgettet med henblik på at opnå en større gennemsigtighed med hensyn til behandlingen af sager om gældssanering bør indeholde så få særskilte poster som muligt, hvilket også er tilfældet i de andre nordiske lande.

Dette vil samtidig indebære en ekspeditions-mæssig lettelse af sagsbehandlingen for skifteretten og skifterettens medhjælper.

Det er derfor som udgangspunkt alene udgiftsposter, der indgår i en typisk husstands budget, og hvis størrelse varierer af grunde, der ikke afhænger af skyldnerens forhold, som bør medtages særskilt i budgettet. Udgifter til telefonabonnement og licens må f.eks. i dag på grundlag af den almindelige levestandard anses som helt sædvanlige udgifter i den normale husholdning, og der er derfor ikke grundlag for at opføre disse særskilt på budgettet. Herudover bør der fortsat kunne medtages udgifter, der er forbundet med den enkelte skyldners kroniske lidelser og handicap.

Følgende udgifter bør efter Konkursrådets vurdering fortsat medtages særskilt i budgettet:

1. Boligudgifter
2. Fagforeningskontingent og bidrag til A-kasse
3. Udgifter til børnepasning
4. Udgifter til samvær med børn
5. Bidragsforpligtelser (fastsat bidrag eller bidrag svarende til normalbidraget)
6. Udgifter til medicin og hjælpemidler vedrørende kroniske lidelser og handicap
7. Ekstraordinære transportudgifter
8. Udgifter til helt særlige behov
9. Ydelser på ægtefællens eller samleverens gæld

Kun udgifterne til samvær med børn samt i visse tilfælde udgifter til medicin og hjælpemidler vedrørende kroniske lidelser og handicap adskiller sig fra de poster, der efter Konkursrådets oplysninger i dag almindeligvis medtages på et gældssaneringsbudget, hvor der dog typisk efter praksis hos den enkelte skifteret tillige medtages yderligere en række forskellige udgiftsposter.

*Boligudgifter* bør omfatte en efter forholdene i lokalområdet rimelig udgift til husleje eller ydelser på prioritetsgæld, eventuelle faste fællesudgifter, ejendomsskatter, almindelig ejendomsforsikring, udgifter til vand, strøm og varme. Ønsker skyldneren herudover at tegne en indboforsikring, må udgiften hertil derimod tages af rådighedsbeløbet.

Vurderingen af, om boligudgiften er rimelig, skal i princippet ikke foretages i forbindelse med godkendelsen af budgettet. Det skal efter Konkursrådets opfattelse fortsat ske allerede ved sagens indledning. Finder skifteretten på dette tidspunkt, at boligudgiften ikke er rimelig, og kan ægtefællen eller samleveren ikke betale den »urimelige« del af boligudgiften ved siden af den del af fællesudgifterne, der påhviler den pågældende, må sagen afvises, da der i så fald ikke er